

Ébresszük fel Európa közös lelkiismeretét!

2015 május 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Valóban, lehetett volna úgy is, hogy 1945. április 4-e, aztán május 8-a után Európa fellélegzik, életre kel, megszabadul a b?nt?l, leveti a gy?lölet béklyóit, és újat kezdenek a szabad népek.

Szabadságban születnek újjá a népek, méltóság lesz, az emberi méltóság tisztelete. Igazság lesz és igazságosság, fejlődés lesz és béke. Nem így történt. Európa keleti felén semmiképpen. Még akkor sem, ha voltak, akiknek valóban felszabadulás volt. De a többségnek mégis csak diktatúrából diktatúrába vezetett az útja. Ez volt az út, amelyet az itt élők nem választottak, mert az itt élők nem választhattak. Róluk mások döntöttek, másutt, titkos, féltitkos paktumokkal.

Nem mi választottuk. Nem mi választottuk a szovjet rendszert, de mi szenvedtük meg: a nagyszüleink, a szüleink, vannak, akiknek a gyermekei. Mi szenvedtük, mi fizettük. Megszenveték az ártatlanok, megszenveték a megbélyegzettek és megszenveték azok, akiket áldozatból bűnössé tettek, tettesekké maszkírozták őket – ahogyan ezt szokták manapság mondani: áldozathibáztató magatartás. Ők, férfiak, magyarok, németek, lengyelek, szlovákok és újra zsidók, málenkij robot, egy kis munka. Magyarul nem is hangzik olyan borzalmasan. Ártatlan, könnyed szókapcsolat. Málenkij robot – oroszul maga a borzalom.

Még a számokat sem tudjuk valójában; a mai Magyarország területéről talán 230 ezren, összesen 300 ezren erről a vidékről – ők, férfiak, gyermekek, fiatalok –, akiket elvittek lágerba. A szó, amelyik még ma is borzalmasan hangzik, bármelyik nyelven: láger, munkatábor, Szibériába internálás. 40 százalékuk nem tért vissza soha. És újra jeltelen sírok Európának a keleti felén a vasúti sínek mellett, az országutak mellett, és valahol távol a tajgán.

És hallgatás. Hallgatás és elhallgatás, elhallgattatás. Szégyelld magad te! Szégyelld magad te azért, mert oda kerültél. Szégyelld magad te azért, mert oda az egészséged. Szégyelld magad te azért, mert oda a fiatalságod. Szégyelld magad te azért, mert oda az ártatlanságod. Szégyelld magad te, mert oda az életed. Szoltsenyicint? kaptuk a szót erre a borzalomra, a málenkij robot mellé: gulág. Gulág – 1990-ig értelmiségi titkos tudás, nyugatról becsempészett könyvek és dokumentumok. Én magam is németül olvastam először ezt az alapművet, majd aztán 1990 után egyre többen kezdték tudni, hogy mit jelent ez a szó: gulág. A gulág szó elkezdte a felzárkózást az Auschwitz szó mellé. Fontos lenne tudni hol tart most, megtört-e ennek a szónak a felívelő korszaka. Megtört-e ennek a tudásnak a felívelő korszaka. Hogyha 1990 után egyre többen tudtak róla, nem lehet, hogy ma egyre kevesebben? Ahogy távoznak azok, akiket érintett, akiknek megkönnyebbülést, felszabadulást jelentett, hogy kimondhatták a szót: gulág. Lehet, hogy megszűnt újra a konjunktúra? Dekonjunktúrában vagyunk? Annak a mondatnak, hogy nem felejtünk, és nem akarunk felejteni a szüleink, a nagyszüleink miatt, csak akkor van értelme, ha nem engedjük felejteni a következő nemzedéket sem, ha tovább adjuk a tudást, hogy ők se felejtsenek.

Az Országgyűlés a méltó megemlékezés érdekében 2012 májusában egységesen fogadta el azt a határozatot, amely november 25-ét a Szovjetunióba hurcolt magyar politikai rabok és kényszermunkások emléknapjává nyilvánította. A Kormány pedig a 2015. évet a Szovjetunióba elhurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékévé nyilvánította. Idén, február 23-án, a málenkij robot 70. évfordulóján a kormány megalakította a Gulág Emlékbizottságot. Az emlékbizottság feladata, hogy a Kárpát-medencében élők 1944-45-ben kezdődő internálásának 70. évfordulóján, méltó módon tudjunk megemlékezni az áldozatokra.

Kettős a cél: az egyik az, hogy többet tudjunk, és többet tudassunk; minél többet, minél pontosabban. A kutatók, szakkönyvek, a témával foglalkozó internetes oldalak mellett az iskolában is. Ezért örülök annak, hogy nagykövetségek itt vannak ma; Közép-Európában, Kelet-Európában együtt tudunk többet arról a szenvedésről, amit a málenkij robot és a kommunizmus jelentett annak idején a balti országokban, Lengyelországban, Csehszlovákiában, Magyarországon, hogy legalább nekünk legyen közös emlékezetünk. Ez az egyik cél. A másik cél pedig az, hogy elégtételt adjunk az áldozatoknak. Az anyagi elégtétel, a történelmi elégtétel megtörtént, bár még itt is van tennivaló. Az erkölcsi elégtétel pedig folyamatos, szükséges feladat. S az elégtételhez nemcsak az tartozik hozzá, hogy itthon életben tartsuk az emlékeket, az áldozatokat, a családjainkban és a nemzeti közösségekben, a településeken – van Magyarországon olyan település, ahol az elhurcoltak 60 százaléka nem tért vissza –, hanem a másik nagy feladat: az úgynevezett közös Európában ébren tartsuk, felébresszük ezt az emléket, ezt az emlékeztést, ezt a felelősséget, ezt a lelkiismeretet. Az emlékév egyik fontos feladata Európa közös lelkiismeretének ébresztése.

Két diktatúra volt a 20. században: egy barna, meg egy vörös. Ne a színeket nézzük, hanem azt nézzük, hogy ez egy közös múlt, közös teher. A kommunizmus nem lehet Kelet-Európa, Közép-Európa privát története. Ha az marad, akkor nem lesz Európában közös jövő. Akkor mindig ott lesz a tüske a köröm alatt, akkor mindig újra meg kell kérdeznünk Nyugat-Európát: kedves Nyugat-Európa! Miért hagyjátok egyedül azokat a gulággal, a gulágra való emlékezéssel, akik 40 évig rabságban éltek a második világháború után, miközben ti, Európa boldogabb felén valóban felszabadultatok?

Közös a múlt terhe, vigyük együtt, mert úgy könnyebb, tegyük le együtt! Úgy együtt, hogy aztán szabadabban mehessünk előre és közeledhessünk egymáshoz, mert az egymáshoz való közeledésben még bizony vannak b?ven feladatok. Kanada kormánya egy olyan határozatot hozott, amely két emlékm?nek az építését döntötte el. Az egyik emlékm? a holokauszt áldozatainak az emlékm?ve, a másik pedig a kommunizmus áldozatainak az emlékm?ve lesz. Megkérdezhetnénk, Kanadában miért könnyebb? Kanadában miért megy gyorsabban az emlékezés? Ez az emléké, ez a kiállítás arra hívja fel mindannyiunk figyelmét, hogy próbáljuk meg mi is együtt a két diktatúra közös terhét úgy vinni, hogy aztán Európa mind a két felén könnyebb legyen.

Elhangzott április 30-án, a Terror Háza Múzeum Rabszolgasorsra ítélve c. kiállításának megnyitóján. A Szovjetunióba hurcolt kényszermunkásoknak és politikai foglyoknak emléket állító kétnyelv? szabadtéri kiállítás fél évig, ingyenesen látogatható a Múzeum el?tt.

Képünkön: Kézvel faragott kereszt, amelyet a málenkij robotra elhurcolt Mészáros Magda készített (a Terror Háza Múzeum gy?jteményéb?l)

Balog Zoltán - az emberi erőforrások minisztere

www.hirado.hu - Látószög

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
